

LUC FERRY

Biografia i Obra:

Luc Ferry (nascut el 3 de gener del 1951, a Colombes, al departament de Hauts-de-Seine) és un filòsof, investigador, intel·lectual, assagista, publicista i polític. Tot i que ha desenvolupat la seva trajectòria professional especialment com a filòsof, ha sabut fer àmpliament compatible el seu tarannà teòric amb una destacada intervenció en el món de la política, de la docència i del periodisme.

Format a França i Alemanya, és agregat de filosofia i de ciències polítiques, doctor d'Estat de ciències polítiques. Fou investigador del Centre Nacional de la Recerca Científica (CNRS), encarregat de curs a l'Escola Normal superior i professor a l'Institut d'Estudis Polítics de Lió, a la Universitat de Caen, París I Panthéon-Sorbonne i París X Nanterre.

Antic membre de la Fundació Saint-Simon, després de ser president del Consell nacional de programes del Ministeri d'Educació entre 1993 i 2002 fou membre del primer i del segon governs de Jean-Pierre Raffarin, ocupant la cartera ministerial de la Joventut, d'Educació nacional i d'Investigació durant el bienni 2002-2004.

Durant el seu mandat va redactar una reforma d'educació i es va encarregar de la posar en marxa la llei (coneguda popularment com la "Llei del vel"), que en aplicació del principi de la laïcitat, prohibia a les escoles o instituts públics francesos portar signes o d'indumentària amb els quals els alumnes manifestessin ostensiblement la pertinença a una determinada confessió religiosa.

Després de la seva renúncia ministerial al març de 2004 es va convertir en president delegat del Consell d'Anàlisi de la Societat (CAS), que depèn del Primer Ministre. També pertany des de 2004 al Consell Econòmic i Social com a membre del Grup de Personalitats qualificades en l'àmbit econòmic, social, científic i cultural i així mateix com a membre de la Secció de Relacions Exteriors.

El 2006 el president de la Unió per un Moviment Popular (UMP) Nicolas Sarkozy li confià una missió de reflexió sobre la regulació del matrimoni homosexual i de l'homoparentalitat, encàrrec que finalment no arribarà a bon port. Des de juliol del 2007 és membre del Comitè de reflexió i de proposició sobre la modernització i el reequilibri de les institucions de la Cinquena República Francesa, creat pel president Nicolas Sarkozy, que estudia la reforma de la Constitució i que farà totes les recomanacions que estimi útils.

Com a periodista ha col·laborat assíduament amb diversos setmanaris i publicacions entre els quals es compten L'Express, l'Événement du Jeudi, le Point i Challenges.

Sovint la seva obra s'associa amb el moviment dels "nous filòsofs", que als anys setanta trencaren amb el pensament d'esquerres que havia presidit d'una manera aclaparadora el món intel·lectual francès. Un dels exponents més destacats de l'humanisme secular, Luc Ferry és autor d'una original reflexió filosòfica, en gran part centrada en la defensa dels valors nuclears de la tradició política francesa i la crítica dels moviments radicals. Així, se separa del marxisme, rebutja el llegat del pensament del 1968, critica el post-estructuralisme i reafirma el republicanisme i la laïcitat enfront de l'auge del comunitarisme i del relativisme.

És autor d'una trentena de llibres, alguns d'ells en col·laboració amb Alain Renaut, traduïts a diverses llengües: *Filosofia política* (1984); *El pensament del 68. Assaig sobre l'antihumanisme contemporani* (1985); *68-86, Itineraris de l'individu* (1987); *Heidegger i els moderns* (1988); *Homo Aestheticus. La invenció del gust a l'era democràtica* (1990); *El nou ordre ecològic, l'arbre, l'animal i l'home*, Premi Médicis d'assaig i Premi Jean-Jacques Rousseau (1992); *L'home-Déu o el sentit de la vida*, premi dels Drets de l'home (1996); *El seny dels moderns. Deu qüestions pel nostre temps* (1998); *Què és l'home?* (2000); *Què és una vida reeixida?* (2002); *Carta a tots els qui estimen l'escola* (2003); *La religiositat després de la religió, en col·laboració amb Marcel Gauchet* (2004); *Com es pot ser ministre? Assaig sobre la governabilitat de les democràcies* (2005); *Aprendre a viure* (2006); *Família i amor: Un al·legat a favor de la vida privada* (2007); *La sabiduria de los mitos: Aprender a vivir II* 2009; *La tentación del cristianismo* (2010), *Sobre el amor* (2013), entre d'altres

Aprender a vivir:

Ferry és un dels filòsofs francesos i europeus més influents del nostre temps. «Apprendre à vivre», és un fenomen social.

L'autor pretén explicar de forma molt senzilla què és la filosofia. Ferry està convençut que sense ella no podem entendre el món ni viure millor i amb llibertat.

Ferry desenvolupa cinc grans moments històrics de la filosofia que considera d'especial rellevància: els estoics, el cristianisme, l'humanisme, Nietzsche, i la filosofia contemporània

“Voy a contarte la historia de la filosofía. No toda, por supuesto, pero sí sus cinco grandes momentos. Para cada una de estas etapas, te ofreceré como ejemplo una o dos formas de ver el mundo, de modo que puedas empezar a leer por ti mismo, si te apetece, a alguno de sus pensadores. También quiero hacerte una promesa de entrada: voy a exponerte todas estas ideas de forma muy clara, sin jerga, yendo a lo esencial, a lo más profundo y apasionante que hay en ellas. Si te tomas la molestia de seguirme, acabarás sabiendo de verdad qué es la filosofía y por qué resulta irremplazable a la hora de aclararnos los múltiples interrogantes que se plantean en torno a cómo podemos o debemos vivir nuestras vidas”

Luc Ferry, *Aprender a vivir*.

